BESCHIKKING VAN DE DERDE KAMER VAN HET HOF
VAN 26 SEPTEMBER 1984 [1]

Suzanne Culmsee en anderen
tegen Economisch en Sociaal Comité
en Raad van de Europese Gemeenschappen

Zaak 175/83

In zaak 175/83,

SUZANNE CULMSEE EN ANDEREN

tegen

ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

en

RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

1. Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Hof op 16 augustus 1983, hebben verzoekers, ambtenaren van het Economisch en Sociaal Comité van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tegen deze instelling en, voor zoveel als nodig, tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen, strekkende tot:

a) nietigverklaring van de salarisafrekeningen van verzoekers over de maand december 1982, bevattende de afrekening van de salarisnabetaling krachtens verordening nr. 3139/82 van de Raad van 22 november 1982, voor zover die nabetaling niet met rente is vermeerderd;

b) voor zoveel als nodig, nietigverklaring van de afwijzing van de desbetreffende klachten, door verzoekers ingediend overeenkomstig artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut; en

c) toekenning aan verzoekers van een vergoeding voor de door hen geleden vermogensschade, gelijk aan de som van de renten over het bedrag van de nabetalingen, berekend volgens het gebruikelijke tarief vanaf de respectieve vervaldagen tot aan de dag van betaling.

1 — Procestaal: Frans.

2. Bij incidentele memorie van 19 oktober 1983 heeft de Raad op grond van artikel 91, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen en het Hof verzocht daarop uitspraak te doen zonder op de zaak ten principale in te gaan.

3. De Raad acht het tegen hem ingestelde beroep niet-ontvankelijk, omdat verzoekers geen van hem uitgaande handeling in geding brengen en er tussen verzoekers en hem geen verband bestaat als die welke een instelling van de Gemeenschap, in haar hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag, met haar ambtenaren verbindt.

4. In hun opmerkingen over de door de Raad opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid, hebben verzoekers niets aangevoerd wat deze exceptie zou kunnen ontzenuwen. Zij beperken zich ertoe te verklaren, dat zij „de eer hebben zich, wat de exceptie van niet-ontvankelijkheid betreft, te refereren aan het oordeel van het Hof".

5. Vastgesteld moet worden dat het beroep niet tegen een handeling van de Raad is gericht, doch de salarisafrekeningen in geding brengt die door het Economisch en Sociaal Comité — het tot aanstelling bevoegd gezag — zijn vastgesteld, alsmede de afwijzing door datzelfde gezag van de door verzoekers op grond van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingediende klachten. Ook het beroep tot schadevergoeding is uitsluitend tegen het Economisch en Sociaal Comité gericht. Bijgevolg is het beroep, voor zover door verzoekers tegen de Raad ingesteld, niet ontvankelijk.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: Y. Galmot, kamerpresident, U. Everling en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: G. F. Mancini
griffier: P. Heim

gelet op artikel 91, paragrafen 3 en 4, van het Reglement voor de procesvoering,

beschikt:

1. **Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor zover het tegen de Raad is gericht.**

2. **Verzoekers worden verwezen in de kosten.**

Luxemburg, 26 september 1984.

Voor de griffier

J. A. Pompe

adjunct-griffier

De president van de Derde kamer

Y. Galmot